

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.6.2008
KOM(2008) 376 endelig

2008/0120 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat

(Kodificeret udgave)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle fællesskabslovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som fællesskabslovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis fællesskabslovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette var et minimumskrav, og at tjenestegrenene skulle bestræbe sig på at kodificere de tekster, de var ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at fællesskabsreglerne var klare og lette at forstå.
3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at en kodifikation er vigtig, fordi den giver sikkerhed med hensyn til, hvilke retsfor skrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodifikationen skal foretages under fuldstændig overholdelse af Fællesskabets normale lovgivningsprocedure.

Eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de berørte retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af de kodificerede retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodifikation af Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder³. Det nye direktiv træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i det⁴; forslaget ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Foretaget i henhold til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet - Kodificering af gældende fællesskabsret, KOM(2001) 645 endelig.

⁴ Se bilag I, del A, til dette forslag.

5. Forslaget til kodifikation er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på alle de officielle sprog af direktiv 83/183/EØF og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag II til det kodificerede direktiv.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 ,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 83/183/EØF af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat³ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder⁴. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
-

↓ 83/183/EØF Betragtning 1
(tilpasset)

- (2) For at befolkningerne i medlemsstaterne kan blive mere bevidste om Det Europæiske Fællesskabs arbejde , synes det belejligt til fordel for privatpersoner at fastholde bestræbelserne på inden for Fællesskabet at sikre vilkårene for det indre marked .

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 64. Senest ændret ved direktiv 92/12/EØF (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1).

⁴ Jf. bilag I, del A.

↓ 83/183/EØF Betragtning 2

- (3) På grund af de afgiftsmæssige hindringer ved privatpersoners indførsel i en medlemsstat af personlige ejendele, der befinder sig i en anden medlemsstat, besværliggøres den frie bevægelighed for personer i Fællesskabet. Det er derfor vigtigt i videst muligt omfang at fjerne sådanne hindringer med indførelse af afgiftsfritagelse.

↓ 83/183/EØF Betragtning 3

- (4) Afgiftsfritagelse kan kun indrømmes ved indførsel af ejendele, som ikke har nogen kommerciel eller spekulationsmæssig karakter, og der bør derfor fastsættes begrænsninger og betingelser for anvendelsen af denne afgiftsfritagelse.

↓ 91/680/EØF betragtning 6 og
92/12/EØF betragtning 20
(tilpasset)

- (5) På grund af de harmoniseringsbestemmelser, der er vedtaget om punktafgifter og merværdiafgift, har bestemmelserne om afgiftsfritagelser ved indførsel mistet deres relevans på disse områder.

↓

- (6) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne -

↓ 83/183/EØF (tilpasset)

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indrømmer på de betingelser og i de tilfælde, der er anført nedenfor, fritagelse for de forbrugsafgifter, der normalt opkræves ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat.

2. Dette direktiv omfatter ikke:

↓ 91/680/EØF artikel 2, stk. 2,
tredje led (tilpasset)

- a) merværdiafgift

↓ 92/12/EØF artikel 23, stk. 3,
andet led (tilpasset)

☒ b) punktafgifter ☒

↓ 83/183/EØF (tilpasset)

c) særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af ☒ de i stk. 1 nævnte ☒ ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer, vejafgifter og fjernsynsafgifter.

Artikel 2

Betingelser vedrørende ejendele

1. Ved «personlige ejendele» forstås i dette direktiv ejendele til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning. Disse ejendele må hverken efter deres beskaffenhed eller mængde give anledning til formodning om, at indførslen sker i erhvervsmæssigt øjemed, og de må ikke være bestemt til økonomisk virksomhed i henhold til artikel ☒ 9, stk. 1, og artikel 10-13 ☒ i ☒ Rådets ☒ direktiv ☒ 2006/112/EF ☒⁵. Som personlige ejendele anses dog også værktøj, udstyr og instrumenter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes erhverv.

2. Afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 indrømmes for personlige ejendele, der

a) er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder for en medlemsstats hjemmemarked, og for hvilke der i forbindelse med udførsel ☒ fra oprindelsesmedlemsstaten ☒ ikke indrømmes nogen fritagelse for eller godtgørelse af forbrugsafgifter. Med henblik på dette direktiv anses ejendele, der er erhvervet på ☒ betingelserne i artikel 151 i direktiv 2006/112/EF, dog med undtagelse af artikel 151, stk. 1, første afsnit, litra e) ☒, for at opfylde disse betingelser

↓ 89/604/EØF Art. 1, nr. 1
(tilpasset)

b) rent faktisk har været benyttet af den pågældende inden overflytning af bopælen eller oprettelse af en sekundær bopæl. Medlemsstaterne kan kræve, at motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly har været benyttet af den pågældende i mindst seks måneder inden overflytningen af bopælen.

For de i litra a), andet punktum, omhandlede ejendele kan medlemsstaterne:

i) for så vidt angår motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly kræve, at de har været benyttet af den pågældende i mindst tolv måneder ☒ inden overflytning af bopælen ☒

⁵ ☒ EFT L 347 af 11.12.2006, s. 1 ☒.

- ii) for så vidt angår andre ejendele kræve, at de har været benyttet i mindst seks måneder inden overflytning af bopælen.
-

↓ 83/183/EØF
→₁ 89/604/EØF Art. 1, nr. 2

3. De kompetente myndigheder kræver bevis for, at de i stk. 2 anførte betingelser er opfyldt for så vidt angår motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly. Med hensyn til andre ejendele kræver de kun et sådant bevis, hvis der foreligger alvorlig mistanke om svig.

Artikel 3

Indførselsbetingelser

Indførsel af ejendelene kan ske ad en eller flere gange inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis artikel 7, 8, 9 og 10.

Artikel 4

Forpligtelser efter indførslen

De indførte →₁ motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly ←₁ må i 12 måneder efter den afgiftsfri indførsel ikke overdrages, udlejes eller udlånes, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der godkendes af de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten.

Artikel 5

Særlige betingelser for visse ejendele

↓ 89/604/EØF Art. 1, nr. 3
(tilpasset)

1. Medlemsstaterne kan fastsætte en begrænsning af den afgiftsfri indførsel af de varer, der er anført i artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 69/169/EØF⁶. Denne begrænsning kan dog ikke være mindre end fire gange de mængder, der er anført i kolonne II i nævnte artikel, undtagen for så vidt angår tobaksvarer, for hvilke den afgiftsfri indførsel kan begrænses til de mængder, der er anført i nævnte kolonne.

↓ 83/183/EØF (tilpasset)

2. Afgiftsfritagelse ved indførsel af rideheste, motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly indrømmes kun, hvis privatpersonen overflytter sit sædvanlige opholdssted til indførselsmedlemsstaten.

⁶ EFT L 133 af 4.6.1969, s. 6.

Artikel 6

Almindelige regler for fastlæggelse af bopæl

1. Med henblik på dette direktiv forstås ved «sædvanligt opholdssted» det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, det vil sige mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et privat og erhvervsmæssigt tilhørsforhold eller — hvis der er tale om en person uden erhvervsmæssigt tilhørsforhold — på grund af et privat tilhørsforhold hidrørende fra snævre bånd mellem den pågældende og det sted, hvor vedkommende bor.

En person, som ikke har erhvervsmæssigt og privat tilhørsforhold til samme sted, og som derfor er nødsaget til skiftevis at tage ophold på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at have sædvanligt opholdssted på stedet for det private tilhørsforhold på betingelse af, at den pågældende regelmæssigt vender tilbage hertil. Sidstnævnte betingelse kræves ikke opfyldt, når den pågældende opholder sig i en medlemsstat med henblik på udførelse af en arbejdsopgave af bestemt varighed. At følge undervisningen på et universitet eller en skole medfører ikke overflytning af det sædvanlige opholdssted.

2. Privatpersoner fører bevis for deres sædvanlige opholdssted ved ethvert egnet middel, navnlig identitetskort eller ethvert andet gyldigt dokument.

3. I tilfælde hvor de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten nærer tvivl om gyldigheden af den erklæring om sædvanligt opholdssted , der er afgivet på grundlag af de i stk. 2 anførte bevismidler, eller med henblik på visse specifikke kontrolforanstaltninger, kan de pågældende myndigheder kræve yderligere oplysninger eller beviser.

KAPITEL II

Indførsel af personlige ejendele ved overflytning af det sædvanlige opholdssted

Artikel 7

1. Der indrømmes afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 på de i artikel 2—5 fastsatte betingelser ved privatpersoners indførsel af personlige ejendele i forbindelse med overflytning af det sædvanlige opholdssted.

↓ 89/604/EØF Art. 1, nr. 4, litra b)
(tilpasset)

Med forbehold af de bestemmelser, der eventuelt finder anvendelse vedrørende fællesskabsforsendelse, indrømmes afgiftsfritagelsen mod udarbejdelse af en liste over de pågældende ejendele, udfærdiget på ustempelt papir og, hvis staten kræver det, ledsaget af en erklæring, hvis model og indhold er fastlagt i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 248a, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁷. Der kan ikke kræves værdiangivelse på listen over ejendele.

⁷ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1 .

↓ 83/183/EØF (tilpasset)
→₁ 89/604/EØF Art. 1, nr. 4,
litra c)

2. Sidste indførsel skal finde sted senest tolv måneder efter overflytningen af det sædvanlige opholdssted. →₁ Såfremt indførslen af ejendele i henhold til artikel 3 sker ad flere gange inden for nævnte frist, kan medlemsstaterne kun ved den første indførsel kræve forelagt en samlet liste, hvortil der ligeledes kan henvises i forbindelse med de efterfølgende flytninger gennem et andet toldsted. Denne samlede liste kan suppleres efter overenskomst med de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten. ←

⊗ KAPITEL ⊗ III

Indførsel af personlige ejendele ved møblering af en sekundær bopæl eller ved opgivelse af en sådan

↓ 83/183/EØF (tilpasset)
→₁ 89/604/EØF Art. 1, nr. 5,
litra a)

Artikel 8

1. Der indrømmes afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 på de i artikel 2—5 fastsatte betingelser ved privatpersoners indførsel af personlige ejendele til møblering af en sekundær bolig.

Fritagelsen indrømmes kun, hvis

- a) den pågældende person er ejer af den sekundære bolig eller har lejet denne for et tidsrum af mindst 12 måneder
- b) de indførte ejendele svarer til det normale bohavet i den sekundære bolig.

2. Afgiftsfritagelse indrømmes ligeledes på de i stk. 1 anførte betingelser ved indførsel af ejendele til ⊗ det sædvanlige opholdssted ⊗ eller til en ny sekundær bopæl ved opgivelse af en tidligere sekundær bopæl, såfremt de pågældende ejendele reelt har været i vedkommendes besiddelse og været benyttet af denne →₁ inden oprettelsen af en ny bolig ←.

Sidste indførsel skal finde sted senest 12 måneder efter opgivelsen af den sekundære bopæl.

⊗ KAPITEL ⊗ IV

Indførsel af ejendele ved indgåelse af ægteskab

Artikel 9

↓ 89/604/EØF Art. 1, nr. 6, litra a)
(tilpasset)

1. Med forbehold af artikel 2—5 kan enhver person i forbindelse med indgåelse af ægteskab, under fritagelse for de i artikel 1 ⊗, stk. 1, ⊗ anførte afgifter, til den medlemsstat, hvortil den pågældende agter at overflytte sit sædvanlige opholdssted, indføre personlige ejendele, som den pågældende mindre end tre måneder forinden enten har erhvervet eller benyttet, såfremt

↓ 83/183/EØF

- a) indførslen foretages inden for et tidsrum, der begynder to måneder før den for ægteskabets indgåelse fastsatte dato, og som slutter fire måneder efter nævnte dato
 - b) den pågældende fremlægger bevis for, at ægteskabet er indgået, eller at de officielle foranstaltninger med henblik på ægteskabets indgåelse er indledt.
-

↓ 89/604/EØF Art. 1, nr. 6, litra b)

2. Der indrømmes ligeledes afgiftsfritagelse for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvortil indførslen sker, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. Fritagelsen gælder for gaver, hvis enhedsværdi ikke overstiger 350 EUR. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse i tilfælde af større beløb end 350 EUR, for så vidt den enkelte gaves værdi ikke overstiger 1 400 EUR.

↓ 83/183/EØF

3. Medlemsstaterne kan gøre afgiftsfritagelsen betinget af, at der stilles en passende sikkerhed, hvis indførslen finder sted inden ægteskabets indgåelse.

4. Fremlægger privatpersonen ikke bevis for indgåelse af ægteskab inden for en frist på fire måneder fra den for ægteskabets indgåelse meddelte dato, beregnes afgifterne fra indførselstidspunktet.

↓ 83/183/EØF (tilpasset)
→₁ 89/604/EØF Art. 1, nr. 7,
litra a)
→₂ 89/604/EØF Art. 1, nr. 7,
litra b)

⊠ KAPITEL ⊠ V

Indførsel af en afdøds personlige ejendele erhvervet ved arv

Artikel 10

1. Uanset artikel 2, stk. 2 og 3, artikel 4 og artikel 5, stk. 2, men med forbehold af de øvrige bestemmelser i artikel 2, 3 og 5, kan enhver privatperson, som ved arv erhverver ejendomsretten eller brugsretten til en afdøds personlige ejendele, der befinder sig i en medlemsstat, indføre disse ejendele til en anden medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, under fritagelse for de i artikel 1⊠, stk. 1, ⊠ nævnte afgifter, såfremt

- a) den pågældende til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken indførslen finder sted, indgiver en attest, der er udstedt af en notar eller en anden kompetent myndighed i den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, hvoraf det fremgår, at de indførte ejendele er erhvervet ved arv
- b) indførslen finder sted inden for en frist på to år, efter at den pågældende har fået ejendele i sin besiddelse.

⊠ KAPITEL ⊠ VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 11

1. →₁ Medlemsstaterne bestræber ← sig på mest muligt at begrænse formaliteterne ved indførsel, som af privatpersoner foretages i overensstemmelse med begrænsningerne og betingelserne i dette direktiv, ligesom de bestræber sig på at undgå formaliteter, der indebærer kontrol med deraf følgende væsentlige indgreb i vognladningerne ved ⊠ indførslen ⊠.

2. Medlemsstaterne kan opretholde og/eller indføre betingelser for afgiftsfritagelse, der er lempeligere end de i dette direktiv fastsatte; dette gælder dog ikke betingelserne fastsat i →₂ artikel 2, stk. 2, litra a) ←.

3. Med forbehold af artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne ikke i medfør af dette direktiv gennemføre mindre fordelagtige afgiftsfritagelser inden for Fællesskabet end dem, de indrømmer, når privatpersoner ⊠ importerer ⊠ personlige ejendele fra et tredjeland.

Artikel 12

☒ 1. ☒ Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, navnlig forskrifter i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2 og 3. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater disse forskrifter.

☒ 2. ☒ Kommissionen aflægger efter høring af medlemsstaterne hvert andet år beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om direktivets anvendelse i medlemsstaterne.

Artikel 13

Direktiv 83/183/EØF som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

↓ 83/183/EØF Art. 13

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG I

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 13)

Rådets direktiv 83/183/EØF
(EFT L 105 af 23.4.1983, s. 64)

Rådets direktiv 89/604/EØF
(EFT L 348 af 29.11.1989, s. 28)

Rådets direktiv 91/680/EØF
(EFT L 376 af 31.12.1991, s. 1)

Udelukkende artikel 2, stk. 2,
tredje led

Rådets direktiv 92/12/EØF
(EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1)

Udelukkende artikel 23, stk. 3,
andet led

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 13)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
83/183/EØF	1. januar 1984
89/604/EØF	1. juli 1990
91/680/EØF	1. januar 1993 ¹
92/12/EØF	1. januar 1993 ²

¹ Medlemsstaterne vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for, at deres ordning, der således er tilpasset til bestemmelserne i artikel 1, nr. 1-20 og nr. 22-24, samt artikel 2 i direktiv 91/680/EØF, træder i kraft den 1. januar 1993.

² For så vidt angår artikel 9, stk. 3, kan Danmark dog sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme denne bestemmelse i kraft senest den 1. januar 1993.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 83/183/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
-	Artikel 1, stk. 2, litra a)
-	Artikel 1, stk. 2, litra b)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2, litra c)
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra a)	Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra a)
Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra b)	Artikel 2, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, indledende tekst	Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, indledende tekst
Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, første led	Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, nr. i)
Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, andet led	Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, nr. ii)
Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, afslutning	-
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 3
Artikel 3 - 6	Artikel 3 - 6
Artikel 7, stk. 1, litra a)	Artikel 7, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 1, litra b)	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
Artikel 8, stk. 1, første afsnit	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, indledende tekst	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, indledende tekst
Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, nr. i) og ii)	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 8, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 9, 10 og 11	Artikel 9, 10 og 11
Artikel 12, stk. 1	-
Artikel 12, stk. 2	Artikel 12, stk. 1
Artikel 12, stk. 3	Artikel 12, stk. 2

-

-

Artikel 13

-

-

Artikel 13

Artikel 14

Artikel 15

Bilag I

Bilag II